

Zpráva z vesmíru

Vesmírem se šíří velmi smutná zpráva
že v naší galaxii jménem Mléčná dráha
jedna planeta zvaná Země stůně a není fit,
vždyť, přemnožil se na ní Zlověk - parazit!
Ach Matko Země, musíš se uzdravit!

Parazit Zlověk kdysi býval člověkem,
než zhloupl a stal se vychytralým tvorem.
Své svědomí uzamkl do třinácté komnaty,
a své srdce uzavřel do kamenné ulity.
Na tvář si dal masku - znamení prázdnoty,
nejprve s deštěm, pak obchoduje s city.

Zlověk se však člověku stále podobá,
loví úspěchy a rád se s nimi vychloubá.
Za správnou cenu zradí kamaráda,
často se ohýbá a pak ho bolí záda.
Upřímné odpovědi se vždy vyhýbá,
má žraločí úmysly a lstivost hada.

Nádherná bývala Země svou přírodou,
prostírající se pod hvězdou oblohou.
Průzračné řeky hostily úhoře, pstruhy i raky.
Zlověk je proměnil ve špinavé stoky.
Vyhubil úhoře, vyhubil pstruhy i raky.
A říční delfíny či mloky? Ty vyhubil taky!

Modrá planeta mívala překrásné časy,
vždyť Země si vzpomíná na zpívající lesy!
V šumných hvozdech žili vlci, medvědi i rysi!
Dnes lesy mlčí, když řvou motorové pily.
Ty pily řvát v lesích dosud nepřestaly.

A ještě kyselá deště! Ty dílo zkázy dokonaly.
Hynou medvědi, rysi i vlci, umírají stromy.
Smutné jsou oči srny. Běda lesům na Zemi!

Zlolidé vyslali těžaře a také prospektory,
ti na mnoha místech planetu navrtali,
aby ropu - černou krev země z ní vycucali.
Pro své neživé miláčky z ní dělají benzín a naftu.
Škodlivé zplodiny vypouštějí do vzduchu
a nemocné plíce planety lapají po dechu!
Ptáčkové žalují, květiny hynou a pláčou motýli.

Vesmírané shledali, že se pozemšťané zbláznili!
Vždyť oni svůj rozum, peníze a požitky uctívají!
Těm modlám že se klanějí, což Zákony neznají?
Vážně si myslí, že jsou chytřejší než Bůh?

Což nepomátl se na rozumu jejich duch?

Tuny kovové rudy z útrob Země jsou vytěženy!
Ničivé zbraně a přípravy na válku dokončeny!
Tu vzdouvá se z prachu země atomový hřib,
Zemi nebylo nikdy hůř, vždy jí bylo jen líp.
Skrze válečný ryk je slyšet řinčení zbraní.
Když churavá planeta se hrůzou chvěje,
v mnoha státech zuří války a nepokoje.

Kdo s kým a proti komu tam ale bojuje?
To zůstává dlouho velkou záhadou,
kterou ani Plejádáné rozluštit nemohou.
Že by válčil jeden národ proti jinému?
Ubohý zlověk jiného zlověka nemiluje!
Bere život sobě a krade život druhému.

Zvěsti o neštěstí slyšela i Vesmírná rada,
chce Zemi pomoci a prosí Pána Boha!

Ze Světla přichází anděl s varovným vzkazem
a snáší se směrem k nám dolů na zem.
Jeho hřímající hlas jsem slyšel ve spánku,
dříve, než vzbudil mne zpěv skřivánků.
Nesmí upadnout v zapomnění! Po probuzení
Ihned zapisuji andělova slova ve znění:

Lidsky tvore, stal si se ostudou vesmíru!
Své sobectví a pýchu pěstuješ nadmíru!
Matka Země trpí pro Tvá provinění,
musíš nést následky a budeš trpět s ní.

Tvá domýšlivost nemůže být spojením,
s tím, co je nad rozumovým chápáním.
Vždyť jen skrze pokoru a čistý cit
nalezneš Boží pravdu, podle níž máš žít.

Skrze modlu rozumu, bez citu a bez umu
člověk chce podrobit svět svému zákonu.
Války a pohromy nejsou Boží dopuštění,
to jen hloupý člověk dělá peklo na zemi.
Spravedlnost často bere do vlastních rukou
a spáchanou křivdu mstí ještě větší křivdou.

Zmatky ve státě, sváry a neláska v rodině,
obstojí Tvá duše v Soudné hodině?
Ne srdcem, ale řídí se člověk příliš rozumem,
jenž stal se mu bůžkem - zlatým teletem.

Otevři své Srdce a nech se vést svým citem!
Bud' člověkem a ne svých zálib otrokem!
A až svou mysl od nečistých přání oprostíš,
pak smysl svého bytí pochopíš.

Máš-li zmatek v duši, pak nastraž své uši!
Tvou povinností je rozvíjet své ctnosti!
Tak pomůžeš sobě, tím pomůžeš i vlasti.

Svou veselou myslí rozsévej radost i štěstí!
Miluj bližního jako sebe sama a šetři přírodu!
Jen skrze odpuštění nalezneš svobodu!
Hledej v lidech dobro a všude pěstuj krásu!
Tak nalezneš svou spásu!

Ať radost a štěstí, či bolest a žal Tě dovedou
k poznání jaký jsi a k zamyšlení nad sebou.
Ať Tě utrpení vytrhne ze sobeckého spánku!
Své odpovědnosti se nikdy nezbavíš
a následkům svých skutků nikam neuletíš!
I kdybys měl křídla ranních červánků!

Každou svou myšlenkou, slovem nebo činem
se neviditelným, leč pevným vláknem,
spojuješ se zlým anebo dobrým osudem.
Cesta ke Světlu vede příkladným životem!
Vždy jen Ty skládáš si svou píseň osudovou,
necht' je Ti požehnáním nebo výstrahou!
Kéž nebudou Ti Tvá rozhodnutí záhubou!

S Bohem!

Posel míru z vesmíru

Když dopsal jsem tato varovná slova,
dlouho jsem přemýšlel nad jejich obsahem.
Já našel v nich zlato a pochopil jsem,
jak velké Milosti jsem byl účasten.
Pak zapadlo slunce a zahoukala sova,
já přemožen únavou usnul jsem znova.

Richard Chmelař ¹⁾

¹⁾
originál

Last
update: 18.07.2015 pismo:poezie:richard_chmelar:zprava_z_vesmiru https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/zprava_z_vesmiru
23:44

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/zprava_z_vesmiru

Last update: **18.07.2015 23:44**

